

İMAN OTOBÜSÜ

Allah sana imanı vermekle, kendisini sana taşımış oldu. İmanı vererek kendisini sana taşıdı, taayyün ve teşahhus etti. Mesela şu misali veriyorum: Belediye otobüsü, çok uzun bir otobüs. Adem as bindi, ne hissederdin? Ben ona şoförlük mü yapacam? Adem as'a. Nuh as, Şit as, İbrahim as, iman ettiğin peygamberler. Ne olur? 124 bin peygamber geldi mi? 124 milyon evliya bindi mi otobüsüne.

Sonra baktı ki Hz Muhammed biniyor. Resulullah asm biniyor. Bütün otobüs ayağa kalktı. O da estağfirullah diyor, mütevazi. Sonra baktı ki Sahabe, Tabiin, Tebe-i tabiin, müçtehidin, müşteba, Kutbu, Kutb-ul azamlar, arifin, marifin, imamlar, müceddidler, müfessirler, muhaddisun imamları biniyor. En son asrın imamı Bediüzzaman biniyor. Diyor ki: "Evladım, vazifen tamam, ben de bindim, hadi yolunu al." Ne hissederdin? Şoför olarak.

Buna benzemiyor, İman böyle Allah'ı taşıyan bir şeydir. Yani onları taşımak, sana ne veriyorsa, buna da benzemez. İmanı vererek bunları değil, Allah kendisini sana verdi. Sen imanıyla Allah'ı taşıyorsun. O zaman bil kıymetini, çöplükde harcama.

Öyle taassubdur, tenkiddir, basit basit şeylerle, cinsellikdir, maddi menfaatdir, şöhrettir, çok ilginç ve tuhaf kuyular bunlar. Çok basit, sığ, yüzeysel bir şey. O kadar basit bir şey. Şimdi bu otobüs şoförlüğü yaparken, hiç para, makam, acaba ne kadar kumbaraya para attılar, ne kadar para topladık, der misin?

Ben bunların zahirde bedenleri canları bana emanet. Şoförü demek, bunlar bana emanet. Bunların canları emanet. Otobüsü şarambola da atarım, uçuruma da atarım. Bunlar bana teslim oldu mu? Teslim oldu ki, bindi.

Sen şimdi bunu düşünürken, bırakıyorsun kenara, acaba kaç para attılar kumbaraya? Aynen buna benzer. Bu manalar varken aleminde, basit şeylerle meşgul olmak böyledir. Bundan daha iğrençdir. Onun için bazen bu soruyu ben bu hale giriftar olunca, kendime soruyorum. Geçmişine bu noktadan bakarsan, filimini seyretmek ister misin, dediğim zaman, Allah şahit olsun, seni kandırırım, Allah'ı kandıramam. Ben geçmişimin filimini seyretmeye tahammül edemem.

Allah bana geçmişimi seyrettirmesin. Sizin geçmişinizi size göstereyim mi göstermesin mi? Göstermesin. Böylelikle Allah'ın tahammülünü anlıyorum. Allah hakikaten çok tahammüllü. Çocuğuna tahammül edemiyorsun: Oğlum, yeter burama geldi. Duvara çıkıyorsun. Duvardan çıkıyorsun tepeye.

Ama Allah öyle değil, sabırlı.

DİMAĞ 17 DERSİNDEN ALINTI